

Irratiaren xarma

Hamazazpi urteko mutiko batek bere buruaz beste egin du. Gazte-txo alaia omen zen, kirolari ona, arazo handirik gabeko familia batean hazi eta hezia. Zer esanik ez dago: gertaerak lur jota utzi ditu etxeok, eta gainerako herritarrek ere kolpe handia hartu dute. Gaztetxoaren hileta eliz-kizuna horren seinale: herriko eliza mukuru bete da, gutxitan bezala. Herri-tarrek familia babestu egin nahi dute, elkartasuna adierazi.

Handik aurrera, ordea, hildakoaren aita eta ama ikusezin bihurtu dira herriar gehienentzat. Inork ez die deus galdetzen, hori zauri ikaragarrian min are handiagoa egitea litzatekeelakoan. Fede oneko jokamoldea izanik, ez dago inori deus aurpegiatzerik. Gurasoek, ordea, gaizki eramaten dute galduriko semea herritarren solasaldietatik ere hain azkar desagertu izana. Isiltasuna minari mina gehitzea dela iruditzen zaie.

Aitaren testigantza hotz eta, aldi be-rean, hunkigarria entzun dut irrati-an. Suizidioa tabu izan beharrean, osasun arazotzat hartu beharra dagoela dio. Auto edo lan istripuen aurkako kan-painak gogoratuz, bide horretatik joan beharra nabarmendu du: ezkutatu beharrean, arazoa ikusarazi, horretaz

Fermin Erbiti

KAZETARIA

Horiexek dira lehengo eguneko irratsaioaren sekretuak. Hori xe da behar-beharrezkoa dugun kazetaritzaren gakoa

mintzatu, naturaltasunez. Eta, batez ere, hori pairatu dutenak saihestu ordez, haiengana hurbildu, beldurrik gabe. Horretaz hitz egiteak apurua ematen du, jakina, hitzak trabaturik

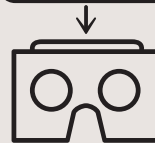
gelditzen baitzaizkigu, zer eta nola esan ez dakigula. Kontua da hitzik gabeko elkartasuna posible ez ezik, horrelakoe-tan eraginkorrena ere izan daitekeela: aski da keinu bat, laztan bat, kalterik nekez sortuko duen besarkada...

Irratietako orojakileen sermoietara ohiturik, zoragarria da horrelako saioak entzutea. Lehenengo egunekoak irrati zaleak asetzeko osagai guztiak zituen: historia interesgarria, ongi azaldua, hainbat ikuspegietatik jorratua, aberas-garria, zer pentsatua eman eta barnea inarosten digun horietakoa. Eta, gaine-ra, euskara dotorean eskainia.

Profesionaltasuna eta zerbitzu pu-blikoa dira kazetaritzaren bi oinarri nagusiak, askotan ahanziak. Bietatik erruz zuen lehengo eguneko erreporta-jeak. Ni historiak harrapatu eta bidaide eraman ninduen, eskutik helduta, ha-sieratik amaieraraino. Hunkitu ere egin ninduen, bi arrazoiengatik: batetik, jakina, istorioaren indarragatik bera-gatik; eta, bestetik, holako perla batek emozioa sortzen duelako kazetaritzan sinetsi nahi dugunongan.

Historia on bat eta hura egoki azal-tzeko gogoia. Horiexek dira lehengo eguneko irratsaioaren sekretuak. Hori-xe da behar-beharrezkoa dugun kazeta-ritzaren gakoa. ■

ERREALITATE
MATXISTA

INDARKERIA MATXISTAREN KONTRAKO NAZIOARTEKO EGUNA

A25